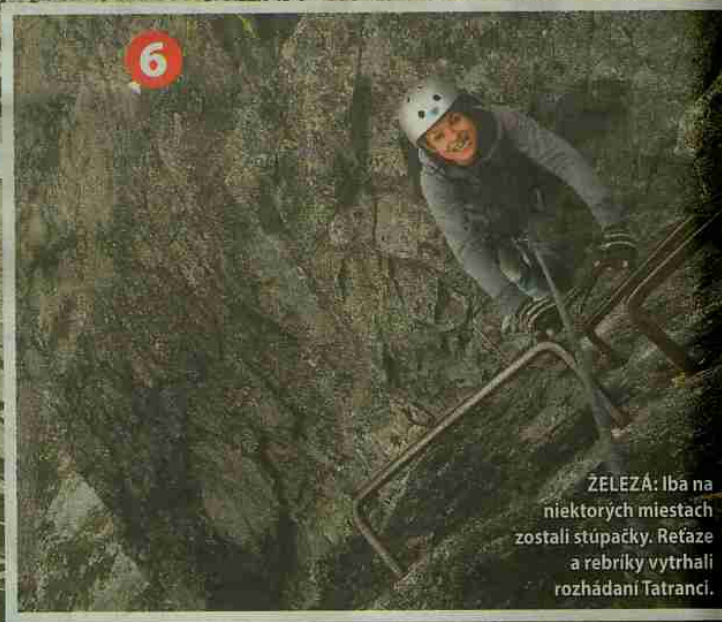

5

ZOSTUP: Cesta Batizovskou próbou bola namáhavejšia ako výstup.

6

ZELEZA: Iba na niektorých miestach zostali stúpačky. Reťaze a rebriky vytrhali rozhádzani Tatraci.

7

NA SNEHU: Na rozmočenom snehu sa to veľmi šmyka. Padli sme niekoľkokrát.

Ku Sliezkemu domu

vločky, trsy trávy pokrýva inovat 4. Uprostred leta! Rýchlo na seba obliekame ďalšie veci, ktoré sme mali v batohoch a schovávame sa za skaly. Vyťahujeme slaninu, klobásu, sladkosti, syry... Dopĺňame zásoby energie a strateného tuku. Bohužiaľ, výhľad na Tatry sa nekoná, pod nami je mliečna hmľa. Sme v oblakoch.

NAD PRIEPASŤOU

Po necelej polhodinke oddychu ideme dole. „Pripravte sa

na to, že to pôjde horšie ako hore. Najviac dostanú zabrať kolená, čaká vás svalovica,“ upozorňuje vodca 5.

Rýchlo zisťujeme, že zostup je nebezpečnejší ako výstup. Vlečieme sa slimačím tempom. Nohami-rukami šmátrame po pevných bodoch... Postupujeme meter po metri. Neraz sa nám nohy sklznú na jemnej skalnej suťi. Miest so skobami či železnými zábradliami zarazenými do steny pribúda. Ideme po stúpačkách a pod nami sa

otvára hlboká priepasť 6. Nič, len prázdnota.

REŤAZE ZMIZLI

„A teraz príde to najhoršie. Tu sa raz Tatraci pohádali a niekto vybral reťaze a stúpačky,“ varuje Juraj. Pekný dôkaz slovenskej spolupatričnosti... A turisti sú už niekoľko rokov vystavení nespojas prírode a zradným skalám. Ideme ešte pomalšie. Každú chvíľu sa zastavujeme a vodca hľadá tú najlepšiu cestičku na zostup.

Čaká nás prechod snehovým poľom. „Pozor, je to veľmi šmykľavé. Našľapujte päťami,“ radí vodca 7. Snažíme sa, ale aj tak niekoľkokrát padáme do mokrého snehu.

ÚNAVNÁ ŠTREKA

To najhoršie máme za sebou, objavuje sa prvá kosodrevina a o chvíľu sme na brehu krásneho Batizovského plesa. Tmavomodrá hĺbočina je očarujúca... Vyzliekame sa, tu dole je v porovnaní s vrcholom poriadne teplo. Há-

dam aj vyše 20 stupňov. Chvíľu oddychujeme, dojdeme zvyšky zásob a vyberáme sa na hodinový pochod k Sliezkemu domu. Až teraz cítime v nohách únavu, veď sú už takmer štyri hodiny popoludní! A vstávali sme pred piatou...

Posledný úsek je najnudennejší z celej výpravy. Upravený chodník, plno turistov... Ale v nás ešte zostáva pocit z ľudoprázdnych Tatier, a pocit pýchy, že sme to dokázali. Boli sme na Gerlachu! □